

Mál nr. 197/2015
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar fjölskyldutryggingar G.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna trampólíns sem fauk á bíl þann 14.3.2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 18.05.2015, ásamt fylgiskjöllum
2. Bréf V, dags. 5.6.2015, ásamt fylgiskjöllum

Málsatvik.

Þann 14. mars 2015 fauk trampólín í eigu G á bifreið M og olli á henni skemmdum. Trampólínið var bundið niður og búið að taka öryggisnet af því. Þrátt fyrir það losnuðu hlutar af trampólíninu og fuku á bifreið M í því mikla óveðri sem var umræddan dag. Atvikið var tilkynnt til V þann 18. mars 2015 en V hafnaði bótaskyldu með bréfi, dags. 31. mars 2015.

Höfnun V byggði á því að í 28. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingasamninga (VSL) segir að vátryggðum beri skylda til að hindra vátryggingaratburð og sé yfirvofandi hætta hætta á að vátryggingaratburður verði, skuli vátryggður gera það sem með sanngirni er unnt að ætlast til af honum til að hindra eða takmarka tjón. Í greininni segi einnig að hafi orðið tjón vegna þess að vátryggður hafi af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi vanrækt skyldur sínar megi fella ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta og við mat á því skuli líta til sakar vátryggðs, hvernig vátryggingaratburður bar að og atvika að öðru leyti. Búið hafi verið að vara við veðri því sem var þann 14. mars 2015 í öllum fjölmiðlum og spáð var að vindhviður gætu náð allt að 50 m/s. Ekki hafi verið brugðist við þeim viðvörnum, þrátt fyrir að um einfalt verk sé að ræða að taka trampólín saman. Með vísan til þess hafnaði V bótaskyldu í málinu.

M telur að V geti ekki hafnað bótaskyldu á þessum forsendum þar sem G hafði viðhaft eðlilegar varúðarráðstafanir. Trampólínið hafi verið bundið niður, öryggisnet hafði verið tekið niður, trampólínið var hlémegin við hús og umlukið húsi og trjám. Hér sé því ekki um stórkostlegt gáleysi að ræða og því beri að viðurkenna bótaskyldu.

V ítrekar fyrri afstöðu sína í bréfi, dags. 5. júní 2015. Augljóst hafi verið hvers konar óveður hafi verið í aðsigi þann 14. mars 2015 og aðgerðir G hafi hvergi nærri dugað til að koma í veg fyrir tjón. Taka hefði þurft dúkinn af trampólíninu því það sé eina leiðin til að koma í veg fyrir að það fjúki í slíkum vindi sem spáð var þennan dag. V telur að sú háttsemi G, að taka dúkinn ekki af, megi að lágmarki telja til stórkostlegs gáleysis, enda hafði gengið á með ítrekuðum veðurofsa í aðdraganda atviksins. Bótaskyld sé því hafnað alfarið með vísan til 4. mgr. 28. gr. VSL.

Álit.

Forsenda þess að fella ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta á grundvelli 28. gr. VSL er að vanræksla eigi rót að rekja til ásetnings eða stórkostlegs gáleysis vátryggðs. Í vátryggingarskilmálum fjölskyldutryggingar V er fjallað um afleiðingar þess ef vátryggingaratburður verður rakinn til stórkostlegs gáleysis í 13. gr. VII. kafla um sameiginlega skilmála. Þar segir í gr. 13.3 að ákvæðið eigi ekki við um ábyrgðartryggingar og er því hvergi getið um það í skilmálum félagsins að stórkostlegt gáleysi vátryggðs geti leitt til skerðingar eða niðurfellingar bótaskyldu í ábyrgðartryggingu. Þegar af þeirri ástæðu getur V ekki borið fyrir sig að ætlað stórkostlegt gáleysi G, við að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir tjón, hafi áhrif á

bótagreiðslur til M úr ábyrgðartryggingu fjölskylduþryggingar G. Þá vísar nefndin til þeirra sjónarmiða sem rakin eru í athugasemdum við 27. gr. VSL um að það sé almenn regla í ábyrgðartryggingum að stórkostlegt gáleysi vátryggðs leiði ekki til þess að félagið losni úr ábyrgð. Framangreind grein 13.3 í skilmálum V er í samræmi við þá almennu reglu. Í ljósi þessa er ekki ástæða til að fjalla sérstaklega um það hvort háttsemi G megi telja til stórkostlegs gáleysis eða hvort eingöngu hafi verið um að ræða einfalt gáleysi.

Niðurstaða.

Tjón M er bótaskyldt að fullu úr ábyrgðartryggingu fjölskylduþryggingar sem G var með hjá V.

Reykjavík 3.7.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.